

Udskriftsdato: 13. december 2025

2008/1 LSF 89 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Udarbejdelse af grønt regnskab m.v.)

Ministerium: Miljøministeriet

Journalnummer: Miljømin. MST-101-00029

Forslag

til

Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse

(Udarbejdelse af grønt regnskab m.v.)

§ 1

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1757 af 22. december 2006, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 509 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

1. § 35 a affattes således:

»§ 35 a. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at listevirksomheder periodisk skal udarbejde et grønt regnskab med oplysninger om virksomhedens miljøforhold. Ministeren kan herunder fastsætte regler om

- 1) hvilke listevirksomheder, der skal udarbejde et grønt regnskab,
- 2) udarbejdelsen, formen og indholdet af det grønne regnskab, herunder hyppigheden for opdatering af oplysninger i regnskabet,
- 3) procedurer for udarbejdelsen af det grønne regnskab, herunder om anmeldepligt, kvalitetssikring og -vurdering af visse miljøoplysninger i regnskabet, fristerne herfor samt pligt for virksomhederne til at opbevare miljøoplysninger og relevant materiale i tilknytning hertil i et nærmere angivet tidsrum, og
- 4) indsendelse og offentliggørelse af det grønne regnskab, herunder formkrav og frister herfor.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at kvalitetsvurderingen af visse miljøoplysninger i det grønne regnskab kan varetages af private certificeringsorganer. De private certificeringsorganer skal være akkrediteret til at certificere en virksomheds miljøledelsessystem.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at virksomheder, der ikke er forpligtet til at indsende et grønt regnskab, frivilligt kan indsende og få offentliggjort et grønt regnskab.

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at ministeren som tvangsmiddel kan pålægge ugentlige eller månedlige tvangsbøder til bestyrelsen, direktionen eller et tilsvarende ledelsesorgan for en listevirksomhed, der undlader at indsende grønt regnskab.

Stk. 5. Uanset bestemmelserne i kapitel 9 er tilsynsmyndigheden ikke forpligtet til at påse overholdelsen af regler udstedt i medfør af stk. 1-4, bortset fra virksomhedernes pligt til at lade regnskabet kvalitetsvurdere efter regler, udstedt i medfør af stk. 1, nr. 3.«

2. Efter § 35 a indsættes:

»§ 35 b. Miljøministeren kan til opfyldelse af internationale forpligtelser fastsætte regler om pligt for virksomheder til at

- 1) afgive miljøoplysninger, og om formen herfor,
- 2) opbevare miljøoplysninger og relevant materiale i tilknytning hertil i et nærmere angivet tidsrum, og
- 3) offentliggøre miljøoplysninger.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at ministeren som tvangsmiddel kan pålægge ugentlige eller månedlige tvangsbøder til bestyrelsen, direktionen eller et tilsvarende ledelsesorgan i en virksomhed, der undlader at afgive eller offentliggøre oplysninger, der er omfattet af regler, udstedt i medfør af stk. 1, eller af regler i EU-forordninger.«

3. I § 110, stk. 3, indsættes efter »35 a«: », § 35 b«.

§ 2

Miljøministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

INDHOLDSFORTEGNELSE

1. Indledning
2. Baggrunden for lovforslaget
3. Gældende ret
4. Lovforslagets formål og hovedindhold
5. Den forventede udmøntning af lovforslagets hjemler
 - 5.1 Grundmodel og miljøledelsesmodel
 - 5.2 Digitalisering
 - 5.3 Listen over regnskabspligtige virksomheder
 - 5.4 Elementer i det grønne regnskab
 - 5.5 Oplysningskrav og form for den treårige miljøberetning
 - 5.6 Oplysningskrav og form for den årlige miljødatarapport
 - 5.7 Rapporteringsperiode - herunder sammenhæng til årsregnskabsloven
 - 5.8 Anmeldelse og indberetning
 - 5.9 Kvalitetsvurdering - valg af kompetent myndighed eller organ
 - 5.10 Offentliggørelse og håndhævelse
6. Forholdet til lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter
7. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
8. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
9. Administrative konsekvenser for borgere
10. Miljømæssige konsekvenser
11. Forholdet til EU-retten
12. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
13. Sammenfattende skema

1. Indledning

Med lovforslaget får miljøministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om udarbejdelse af grønt regnskab med henblik på at gennemføre en forenkling og modernisering. Herudover foreslås en udvidet bemyndigelse til at fastsætte regler om pligt for virksomheder til at afgive, opbevare og offentliggøre miljøoplysninger til opfyldelse af internationale forpligtelser for virksomheders miljørapportering.

2. Baggrunden for lovforslaget

Det grønne regnskab har siden indførelsen i 1995 haft til formål at skabe offentlighed omkring virksomhedernes miljøarbejde og at bidrage til virksomhedernes fokus på dette arbejde.

Med lov nr. 258 af 18. april 2001 blev der skabt regler til at styrke dialogen mellem tilsynsmyndighed og virksomhed og til, at Danmark kan leve op til EU-Kommissionens beslutning om et europæisk register over forurenende stoffer (EPER).

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.

Miljøministeren nedsatte i efteråret 2002 et udvalg (Virksomhedsudvalget) med repræsentanter fra Amtsrådsforeningen, Kommunernes Landsforening, Landbrugsraadet, Dansk Industri, CO-Industri,

Danmarks Naturfredningsforening, Finansministeriet, Økonomi- og Erhvervsministeriet og Miljøstyrelsen. Det fik til opgave at se på mulighederne for at forenkle procedurerne omkring den miljømæssige regulering af virksomhederne.

Udvalget afgav sin rapport i 2003. Heri anbefalede udvalget blandt andet, at løbende rapporteringskrav, som f.eks. det grønne regnskab, skal koordineres og tilrettelægges så enkelt og effektivt som muligt, så virksomhederne belastes mindst muligt, samtidig med at myndighedernes og offentlighedens behov for oplysninger bliver opfyldt.

Økonomi- og Erhvervsministeriets måling af administrative byrder for erhvervslivet (AMVAB) fra 2005 viser, at reglerne om grønne regnskaber er blandt de ti mest byrdefulde for det private erhvervsliv i Miljøministeriet. Samtidig er den eksisterende ordning meget ressourcekrævende for Miljøstyrelsen.

Miljøministeren nedsatte derfor i foråret 2006 et udvalg, der skulle komme med anbefalinger til, hvordan reglerne om grønne regnskaber kunne moderniseres og forenkles.

Udvalget skulle både vurdere, i hvilket omfang de gældende regler lever op til deres formål og hvordan Danmark kan leve op til fremtidige europæiske krav til virksomhedernes rapportering om miljøforhold til et europæisk forureningsregister. Hertil kommer en undersøgelse af potentialet for administrative lettelser, forskellige mulige fremgangsmåder ved anmeldelse, rapportering m.v. samt fordele og ulemper ved en fremtidig digital rapportering af grønne regnskaber.

Udvalget skulle inddrage både eksisterende og ny viden i arbejdet, komme med forslag til initiativer, der kunne sikre en bred drøftelse af udvalgets ideer, og sørge for, at synspunkter fra andre kredse indgik i arbejdet, samt vurdere relationerne til andre relevante regler om finansielle årsregnskaber og EU's frivillige miljøledelsessystem EMAS.

Udvalget offentliggjorde i juni 2007 en undersøgelse af effekterne af de grønne regnskaber i den nuværende form. Den viser, at effekterne især er blevet set internt i virksomhederne, og at effekterne især kan findes blandt den fjerdedel af de omfattede virksomheder, som er overvejende positive over for det grønne regnskab, men som ikke har et miljøledelsessystem.

Undersøgelsen viste endvidere, at studerende og forskere, myndigheder og til dels interesseorganisationer på miljøområdet via regnskaberne får et overordnet billede af virksomhedens miljøforhold og -indsats, men at der generelt er ret begrænset efterspørgsel fra de potentielle brugere af regnskaberne. Der ses med andre ord en begrænset anvendelighed af de grønne regnskaber i deres nuværende form, og alle miljømæssige gevinster på det nuværende grundlag synes for tiden at være opnået.

3. Gældende ret

Reglerne om grønt regnskab blev indført i 1995 som en ny § 35 a i miljøbeskyttelsesloven (lov nr. 403 af 15. juni 1995, Folketingstidende 1994-95: 2270, 2790, 5760, 5943; A 1677; B 574). Den nuværende formulering af § 35 a blev gennemført med lov nr. 258 af 18. april 2001 (Folketingstidende 2000-01: 577, 5358, 5854; A 1225; B 653; C 439).

Der er udstedt en bekendtgørelse, nr. 1515 af 14. december 2006 om visse listevirksomheders pligt til at udarbejde grønt regnskab, med mere detaljerede regler om udarbejdelse, indsendelse og offentliggørelse af det grønne regnskab. Endvidere har Miljøstyrelsen udsendt vejledning nr. 2/2003 om udarbejdelsen af det grønne regnskab.

Reglerne i den gældende § 35 a pålægger en række virksomheder en gang årligt at indsende et grønt regnskab til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen sammen med tilsynsmyndighedens udtalelse om regnskabet med henblik på offentliggørelse i CVR-registret. Regnskabet skal omfatte:

- Basisoplysninger, herunder oplysninger om virksomhedens ejerforhold, miljøbetydende aktiviteter og miljøgodkendelser.
- Ledelsens redegørelse for miljøpolitik, væsentlige miljøpåvirkninger, miljømål og -resultater, virksom-

hedens indsats i forhold til leverandører, medarbejderinddragelse og vilkårsovertrædelser, samt oplysning om arbejdsmiljømæssige risici, væsentlige klager og evt. afvigelser i forhold til seneste regnskab mm.

- Oplysninger om miljøforhold i form af forbrug af energi, vand og råvarer, forurenende stoffer, der indgår i produktionen, og som udledes til omgivelserne eller udsendes fra virksomheden med produkterne og affaldet, volumen af røggasser og spildevand, affaldsproduktion og håndtering, støj, støv og lugtforhold samt om udviklingen i miljøforholdene gennem de sidste fem år.
- Et resume af virksomhedens egenkontrol.

I praksis er det grønne regnskab et papirregnskab, hvilket svækker udbredelsespotentialt og muligheden for at anvende oplysninger på tværs af regnskaberne.

I lovforslaget om grønne regnskaber fra 1995 blev det lagt til grund, at regnskabspligten skulle gælde for virksomheder, der kunne betegnes som »større og miljøtunge« på grund af deres størrelse og miljømæssige påvirkning af det ydre miljø. Denne afgrænsning blev fastholdt i 2001. Der henvises til Folketingstidende 1994-95: 2270, 2790, 5760, 5943; A 1677; B 574 og Folketingstidende 2000-01: 577, 5358, 5854; A 1225; B 653; C 439.

Koncerner kan i dag udarbejde et samlet grønt regnskab for hele koncernen, idet der dog skal ske særskilt rapportering for hver enkelt virksomhed i koncernen, der skal udarbejde et grønt regnskab. Der skal blandt andet rapporteres om basisoplysninger, miljøforhold, klager, vilkårsovertrædelser og egenkontrol.

Bekendtgørelsen om grønne regnskaber fastsætter også en række krav om formen af oplysningerne, herunder at de skal være forståelige for en fagligt ikke-kyndig læser. Der skal som udgangspunkt bruges absolutte tal, men visse tal kan indekseres. Sker dette, skal det oplyses i det grønne regnskab.

Tilsynsmyndigheden efter miljøbeskyttelsesloven kvalitetsvurderer udvalgte oplysninger i det grønne regnskab på baggrund af det kendskab, myndighederne i forvejen har til virksomhederne, og kommer med en udtalelse om, hvorvidt oplysningerne er korrekte og fyldestgørende. Hvis oplysningerne ikke vurderes at være tilfredsstillende, skal der være en dialog mellem myndigheden og virksomheden herom, inden myndigheden afgiver den endelige udtalelse.

EMAS-registrerede virksomheder, der skal aflægge grønt regnskab, kan lade deres verificerede EMAS-redegørelse træde i stedet for det grønne regnskab, og de skal ikke indhente en myndighedsudtalelse, men blot indsende redegørelsen til tilsynsmyndigheden til orientering.

Virksomheder, der ikke har pligt til at aflægge grønt regnskab, kan vælge at gøre det frivilligt. Regnskabets skal i så fald være i overensstemmelse med bekendtgørelsens krav.

Reglerne om grønt regnskab bidrager til Danmarks opfyldelse af artikel 5 i konventionen om borgernes miljørettigheder (Århuskonventionen), konkret udmøntet i Protokol af 21. maj 2003 om et register over udledning og overførsel af forureningsstoffer (PRTR-protokollen) og PRTR-forordningen, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006 af 18. januar 2006 om oprettelse af et europæisk register over udledning og overførsel af forurenende stoffer og om ændring af Rådets direktiv 91/689/EØF og 96/61/EF (EU-Tidende, nr. L 33, side 1).

Danmark er blandt andet forpligtet til at opbygge et internetbaseret offentligt tilgængeligt forureningsregister med oplysning om bestemte udledninger og affaldsmængder fra konkrete virksomheder og sende oplysningerne til EU, hvor de offentliggøres i et fælleseuropæisk register.

Efter protokollen skal oplysningerne rapporteres for den enkelte virksomhed og samles i et nationalt dansk forureningsregister. Forordningen forudsætter dette arbejde gennemført, hvorefter det påhviler medlemsstaterne at sende oplysningerne frem til det europæiske PRTR-register. Til opfyldelse af denne forpligtelse lægger Miljøstyrelsen udvalgte oplysninger fra de grønne regnskaber ind i det nationale forureningsregister og vidererapporterer dem til EU's forureningsregister.

De supplerende regler til PRTR-forordningen om rapportering i Danmark findes i dag i bekendtgø-

relse nr. 132 af 7. februar 2007 om et register over udledning og overførsel af forurenende stoffer (PRTR). PRTR-bekendtgørelsen giver mulighed for at aflevere PRTR-oplysningerne i anden nærmere angiven form, herunder i det grønne regnskab eller en EMAS-redegørelse.

PRTR-forordningen og -protokollen indeholder en liste over 91 konkrete stoffer, som skal rapporteres, hvis udledninger enten i luftform eller via spildevand overskrider den angivne tærskelværdi for det enkelte stof.

Affald rapporteres samlet som årlige mængder, og opdeles på farligt og ikke-farligt affald.

Udledning til jord er også rapporteringspligtigt, men denne form benyttes ikke i Danmark, bortset fra nedsivning af spildevand, som ikke er omfattet af rapporteringsforpligtelsen.

Det skal fremgå, om data er målt, beregnet eller anslået, samt hvilken konkret analyse eller beregningsmetode, der er brugt til at opgøre udledningerne og affaldsmængderne.

Rapporteringen til PRTR-registrene er årlig og følger kalenderåret. Endvidere er der krav om, at baggrundsinformation, beregninger, måleresultater mv. opbevares i mindst fem år på virksomheden.

Som udgangspunkt har virksomheden ansvaret for at sende kvalitetssikrede oplysninger til den kompetente myndighed (Miljøstyrelsen), som skal kvalitetsvurdere oplysningerne, inden de offentliggøres og sendes videre til EU.

Alle IPPC-virksomheder (industrivirksomheder og husdyrbrug) er omfattet af kravet om at rapportere til PRTR-registrene. Hertil kommer blandt andet spildevandsrenseanlæg, fiskeopdræt, skibsværfter, træimprægneringsanlæg og minedrift. PRTR-forordningen og -protokollen stiller således også krav til virksomheder, som ikke er listevirksomheder, og som dermed ikke er omfattet af kravet om grønt regnskab.

Det vurderes, at ca. 300-400 af de ca. 650 bestående industrivirksomheder, der er omfattet af IPPC-direktivet, jf. bilag 1 til bekendtgørelse nr. 1640 af 13. december 2006 om godkendelse af listevirksomheder (godkendelsesbekendtgørelsen), som senest ændret ved bekendtgørelse nr. 972 af 22. september 2008, har så store udledninger eller affaldsmængder, at de skal rapportere i henhold til PRTR-forordningen og -protokollen.

4. Lovforslagets formål og hovedindhold

Lovforslaget har med baggrund i udvalgsarbejdet til formål at styrke fokus på virksomhedernes frivillige miljøindsats og samtidig at modernisere og forenkle de grønne regnskaber. Det forventes, at lovforslaget vil bidrage til følgende:

- Øget støtte til, at den enkelte virksomhed i frivillighed kan bidrage til en ansvarlig vækst. Dette gælder særligt virksomheder, der ikke allerede arbejder systematisk med deres miljøindsats. Det er tanken, at virksomhederne fremover i det grønne regnskab formulerer en fremadrettet politik, mål og indsats på området, hvilket skal bidrage til, at regnskaberne får øget relevans for den del af offentligheden, som interesserer sig for det forebyggende miljøarbejde. Samtidig bør der være mindre fokus på spørgsmål, som kun har betydning for virksomhedens lokalmiljø.
- Det skal i højere grad være muligt for den enkelte virksomhed at tilpasse fokus i sit grønne regnskab til det, der er væsentligt på den enkelte virksomhed og for virksomhedens interesser. Det er derfor tanken at reducere omfanget af formkrav og lignende til det grønne regnskab, så virksomhederne får større fleksibilitet med hensyn til regnskabets indhold og udseende. Dette skal være særligt tydeligt for virksomheder, der har gjort en særlig indsats for at bringe sig på forkant med miljøarbejdet.
- Regnskaberne skal bidrage til virksomhedernes opfyldelse af forpligtelserne i PRTR-protokollen. PRTR-protokollen blev i 2006 udmøntet i PRTR-forordningen. Det er således tanken, at de krav, virksomhederne skal opfylde i forbindelse med det grønne regnskab, kommer til at omfatte de oplysninger, som skal anvendes i forbindelse med PRTR-forordningen. Hermed forebygges krav

om dobbeltrapportering på området. Det letter de administrative byrder og øger virksomhedernes oplevelse af indsatsens relevans.

- Der skal ske en digitalisering af de grønne regnskaber. Dette skal især ske af hensyn til en øget tilgængelighed og værdi af de grønne regnskaber for brugerne og for at skabe grundlag for, at virksomhederne i videst muligt omfang kan undgå dobbeltrapportering. Digitaliseringen vil også bidrage til, at arbejdet med opfyldelse af PRTR-forpligtelserne sker mere effektivt, end hvis oplysningerne indberettes på papir.

Samlet set skal de grønne regnskaber have til formål at understøtte de større og miljøtunge virksomheders fokus på egne miljøforhold og på stadige miljøforbedringer samt at sikre offentlighedens adgang til viden herom. Samtidig skal fokus på anvendelighed og reel nytteværdi øges.

Offentligheden, herunder særligt virksomhedernes interessenter, skal have nem og gratis adgang til gennemskuelig og relevant information via internettet om virksomhedens miljøforhold og om dens indsats på miljøområdet. Oplysningerne skal være til stede i en sammenhæng, hvor brugeren vil lede efter oplysning om virksomhedernes miljøforhold.

Den gældende lovbestemmelse om regnskabets aflæggelse, offentliggørelse, tilsynsmyndighedens udtalelse og samordning med de finansielle regnskaber for virksomheden (§ 35 a) stemmer ikke overens med de konkrete elementer i den modernisering og forenkling af de grønne regnskaber, som ønskes gennemført. Samtidig er detaljerne i blandt andet det digitale rapporteringssystem fortsat under udvikling.

Den foreslåede § 35 a er derfor opbygget som en bemyndigelse til ministeren til at fastsætte regler om indholdet i og formen af det grønne regnskab, om kvalitetssikring og -vurdering samt for procedurer og frister i forbindelse hermed, herunder hyppigheden for opdatering af oplysningerne. Miljøministeren får endvidere bemyndigelse til at fastsætte, hvilke listevirksomheder der har pligt til at udarbejde grønt regnskab

Bestemmelsen foreslås også at bemyndige ministeren til at fastsætte regler om, at kvalitetsvurderingen af visse miljøoplysninger i det grønne regnskab kan varetages af private akkrediterede certificeringsorganer. Herudover omfatter forslaget til § 35 a bemyndigelse til at fastsætte bestemmelser om frivillige grønne regnskaber og om håndhævelse ved hjælp af tvangsbøder.

Med udgangspunkt i den foreslåede § 35 a vil bemyndigelsen blive udmøntet i en bekendtgørelse, der skal erstatte den nuværende bekendtgørelse nr. 1515 af 14. december 2006 om visse listevirksomheders pligt til at udarbejde grønt regnskab.

Det er tanken at samle reglerne i PRTR-bekendtgørelsen og reglerne om grønne regnskaber i én bekendtgørelse. Det vil lette de administrative byrder for virksomhederne og ventes at øge respekten for rapporteringen.

Det foreslås, at det grønne regnskab skal bestå af:

- basisoplysninger, der skal tjene til identifikation af virksomheden,
- en årlig miljødatarapport for den enkelte virksomhed, der som minimum omfatter de oplysninger, som kræves i medfør af PRTR-forordningen og -protokollen, og
- en treårig miljøberetning, der skal præsentere ledelsens engagement i de enkelte virksomheders eller den samlede koncerns miljøarbejde og give et overblik over miljøpolitik, miljømål, indsats og resultater for væsentlige ressource- og miljømæssige forhold.

Der tænkes indført en frivillig model (herefter benævnt miljøledelsesmodellen) som kan vælges af virksomheder med et certificeret miljøledelsessystem (enten EMAS eller den internationale standard DS/EN ISO 14001). Kravene under miljøledelsesmodellen vil så vidt muligt tage udgangspunkt i den dokumentation, kommunikation og kontrol, som en certificering af miljøledelsessystemer forudsætter.

Det foreslås, at den kvalitetsvurdering af oplysninger, som skal gennemføres for at opfylde kravene i PRTR-forordningen, skal foretages af tilsynsmyndigheden efter miljøbeskyttelsesloven. Virksomheder

omfattet af miljøledelsesmodellen vil dog kunne vælge, at vurderingen i stedet foretages af deres EMAS- eller ISO-verifikator.

Virksomhederne skal anvende et digitalt indrapporteringssystem, når det er til rådighed.

I alt ca. 700 virksomheder er vurderet til at være de miljømæssigt mest betydende listevirksomheder. Det er tanken, at de skal være omfattet af pligten til at aflægge grønt regnskab, der dermed omfatter alle i-mærkede listepunkter på bilag 1 i godkendelsesbekendtgørelsen. Hertil kommer yderligere fem listepunkter, hvor virksomhederne vurderes at have en tilsvarende miljømæssig betydning og dermed offentlig interesse.

Miljøstyrelsen har foretaget en overordnet økonomisk vurdering, der viser, at de planlagte ændringer af reglerne om grønne regnskaber vil reducere virksomhedens administrative byrder med mellem 25 og 50 %, afhængig af om virksomheden vælger grundmodellen eller miljøledelsesmodellen.

Den nye § 35 b skal sikre bemyndigelse til også ved fremtidige initiativer på EU-niveau og ved andre internationale aftaler at kunne forlange miljødata af samme karakter som oplysningerne i PRTR-registret fremsendt af virksomhederne, uden at dette skal ske som led i reglerne om grønne regnskaber.

Digitaliseringen af de grønne regnskaber skal bidrage til at optimere og strømline regnskaberne. Digitaliseringsarbejdet er sat i gang, og forventes at kunne køre parallelt med udarbejdelsen af bekendtgørelsen. Blandt andet af hensyn til dette arbejde foreslås det, at miljøministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Af konkrete lettelser ved digitalisering kan nævnes muligheden for, at virksomhederne i stedet for at anmelde, at de skal udarbejde grønt regnskab, benytter Miljøministeriets eksisterende edb-system for listevirksomheder som redskab for sin anmeldelse, således at registreringen af virksomheden sker ved kommunerne og miljøcentrene i forbindelse med arbejdet med miljøgodkendelser.

Det nøjagtige indhold og formen af de grønne regnskaber skal drøftes nærmere med de interesserede parter. På baggrund af disse drøftelser fastsættes de nærmere bestemmelser i bekendtgørelsen.

Formkrav vil blandt andet afhænge af muligheden for at trække data og miljøoplysninger via eksisterende datasystemer (f.eks. stamoplysninger fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsens CVR-register, Fødevarerstyrelsens Gødnings- og Husdyrindberetning, Energistyrelsens Kvoteregister m.v.), således at dobbelt-rapportering kan undgås og konsistensen mellem data i de forskellige databaser bibeholdes. Desuden forventes EU-Kommissionen ultimo 2008 at præsentere sine krav i forbindelse med indrapportering til PRTR-registret.

Miljøstyrelsen arbejder på at skabe løsninger, der kan lade flest mulige oplysninger fra grønne regnskaber indgå i anden rapportering til EU, for eksempel som følge af Rådets direktiv 96/61/EF om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (EU-Tidende nr. L 257 side 26) som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF (EU-Tidende nr. L 156 side 17), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EU-Tidende nr. L 275 side 32), Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1882/2003 (EU-Tidende L 284 side 1) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 166/2006 (EU-Tidende L 33 side 1) (IPPC-direktivet), hvor rapporteringskravene for tiden er under revision.

Miljøministeriet vurderer endelig, at det samlede regelsæt vil være af en detaljeringsgrad, som ikke egner sig til lovform. Den forventede udmøntning af bemyndigelserne er beskrevet nedenfor i afsnit 5, men det er valgt ikke at konkretisere reglerne i lovforslaget, idet det løbende vil være nødvendigt at tilpasse reglerne i takt med udbygningen af det digitale grundlag for Miljøstyrelsens arbejde og i forhold til nye rapporteringskrav m.v., primært fra EU.

Lovforslaget skal også skabe hjemmel til at kunne fastsætte regler om at indhente oplysninger fra virksomheder, der i fremtiden bliver omfattet af andre rapporteringsforpligtelser i forbindelse med international regulering, for eksempel EU-direktiver eller PRTR-protokollen.

Lovforslagets indhold, og især den efterfølgende detailregulering ved en ny bekendtgørelse, vil følge

flertalsindstillingerne i ”Rapport fra Udvalget om modernisering af reglerne om grønne regnskaber”, som blev offentliggjort i februar 2008. Hertil kommer, at Miljøministeriet i det kommende arbejde vil sætte fokus på virksomhedernes opfølgning og forbedring af den del af deres godkendelsesgrundlag, som udgør brugen af den bedst tilgængelige teknik, BAT. Der henvises i øvrigt til afsnit 5.5.

5. Den forventede udmøntning af lovforslagets bemyndigelser

Nedenfor beskrives de enkelte elementer i de forventede kommende regler, som udstedes efter lovfor-
slagets bemyndigelse. Som nævnt ovenfor vil disse dog kunne blive ændret i takt med nye eller ændrede krav i internationale aftaler eller EU-regler, ligesom reglerne fremover vil kunne udvikle sig, alt efter hvad der findes hensigtsmæssigt, herunder i lyset af den digitale udvikling.

5.1 Grundmodel og miljøledelsesmodel

Virksomheder, der har gjort en særlig indsats for at bringe sig på forkant med miljøarbejdet, skal mødes med færre og mere fleksible krav. Der arbejdes derfor på at etablere en frivillig miljøledelsesmodel, som kan vælges af virksomheder med et certificeret miljøledelsessystem. Disse virksomheder har haft en uafhængig tredjepart til at kontrollere, at de arbejder systematisk og struktureret med miljøforbedringer, hvilket sikrer kvalitet og fokus på de mål, der også ligger bag tanken med de grønne regnskaber.

Kravene til miljøledelsesmodellen vil så vidt muligt tage udgangspunkt i den dokumentation, kommunikation og kontrol, som en certificering af et miljøledelsessystem stiller krav om. De konkrete forskelle mellem kravene til virksomheder omfattet af miljøledelsesmodellen og til virksomheder omfattet af grundmodellen omtales i afsnit 5.5 og 5.6 nedenfor.

I dag findes to certificerede miljøledelsesordninger: Den globale miljøledelsesstandard EN-DS/ISO 14001 og EMAS-forordningen, som er suppleret med bekendtgørelse nr. 896 af 10. oktober 2001 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS).

I alt omkring 800 organisationer i Danmark er omfattet af EN-DS/ISO 14001. En organisation kan omfatte flere virksomheder, og dermed flere af de enheder, som skal rapportere miljøoplysninger til PRTR-registrene.

Hver enkelt organisation får mindst én gang årligt kontrolleret af en uafhængig tredjepart, at de arbejder systematisk og struktureret med miljøledelse og miljøforbedringer. Organisationerne er i dag kun forpligtet til at offentliggøre deres miljøpolitik efter EMAS-forordningen.

Der er godt 110 EMAS-registrerede organisationer i Danmark, svarende til i alt ca. 300 virksomheder. EMAS-virksomheder skal udarbejde en offentligt tilgængelig redegørelse. Den kan offentliggøres digitalt, men skal udkomme i trykt form hvert tredje år. Data om virksomhedens miljøindsats og resultater skal dog opdateres og offentliggøres hvert år. Verifikator skal bekræfte redegørelsen, inden den sendes til registreringsmyndigheden (Miljøstyrelsen) og offentliggøres.

5.2 Digitalisering

Som et led i den generelle effektivisering og en mere digital offentlig sektor er det også tanken, at der skal ske en digitalisering af de grønne regnskaber.

Digitaliseringen vurderes ikke at ville give virksomhederne væsentlige administrative lettelser på kort sigt, men den vil medvirke til at give dem en mere entydig adgang til det offentlige og til at skabe det nødvendige grundlag for at minimere dobbeltrapportering og sikre adgang til visse informationer på tværs af myndighederne. Samtidig vil en digitalisering af de grønne regnskaber øge værdien heraf ved at forbedre brugernes adgang til og muligheder for at anvende oplysningerne.

Udarbejdelsen af den digitale løsning er en meget væsentlig og udfordrende administrativ opgave, hvor der vil blive lagt vægt på, at løsningen kan understøtte virksomhedernes arbejdsgange og integreres med andre offentlige systemer, og at den er brugervenlig.

5.3 Listen over regnskabspligtige virksomheder

Det er tanken, at afgrænsningen af virksomheder, der skal udarbejde grønt regnskab, fortsat skal ske med fokus på de miljømæssigt mest betydende virksomheder, hvor der også må forventes at være størst interesse for offentligheden i at få indsigt. Herudover skal afgrænsningen ske under hensyntagen til PRTR-kravene.

Efter de gældende regler har ca. 1.000 virksomheder pligt til at udarbejde grønt regnskab. Heraf er omkring 700 omfattet af godkendelsesbekendtgørelsens bilag 1, der omfatter alle IPPC-virksomheder (de i-mærkede virksomheder på godkendelsesbekendtgørelsens bilag 1) samt andre større miljøbetydende virksomheder. Hertil kommer ca. 300 virksomheder på godkendelsesbekendtgørelsens bilag 2 (og dermed omfattet af det forenklede godkendelsessystem).

Det er tanken at reducere antallet af virksomheder med pligt til at udarbejde grønt regnskab til de ca. 700 virksomheder, der er omfattet af godkendelsesbekendtgørelsens bilag 1. Pligten til at aflægge grønt regnskab vil dermed omfatte alle listepunkter, som i dag er i-mærket, samt yderligere fem listepunkter på godkendelsesbekendtgørelsens bilag 1, hvor virksomhederne vurderes at have en tilsvarende miljømæssig betydning og dermed offentlig interesse.

De ca. 700 virksomheder er typisk både omfattet af godkendelsesbekendtgørelsens bilag 1 og kravet om rapportering til PRTR-registrene, så de vurderes at være kernegruppen af virksomheder, der skal udarbejde grønt regnskab.

5.4 Elementer i det grønne regnskab

Et grønt regnskab vurderes at have størst anvendelses- og informationsværdi, hvis det som i dag består af en kombination af systematisk og årligt indsamlede og bearbejdede miljødata og en beretning, der kan sætte disse data i perspektiv. Beretningen tænkes som noget nyt kun at skulle udgives hvert tredje år.

De konkrete miljøoplysninger er et vigtigt grundlag i forbindelse med virksomhedens prioriteringer og beslutninger om iværksættelse af konkrete miljøindsatser, og beretningen kan belyse spørgsmål om virksomhedens miljøstrategier og hjælpe til at fortolke data.

Hovedparten af de forhold, som ledelsens beretning omfatter, ændres typisk ikke væsentligt fra år til år. En frekvens på tre år vurderes derfor at være tilstrækkelig til at bidrage til fremdrift i virksomhedernes miljøindsats. Den svarer til gyldigheden af et EN-DS/ISO 14001-certifikat, det maksimale interval for en samlet EMAS-verifikation og den maksimale frekvens for samlet tilsyn på godkendelsespligtige virksomheder. Miljødata bør derimod fortsat kræves oplyst årligt i overensstemmelse med PRTR-kravene.

Et grønt regnskab forventes fremover at skulle bestå af følgende elementer:

- Basisoplysninger, der skal tjene til identifikation af virksomheden (den enkelte virksomhed samt eventuelle koncerntilhørsforhold) og den eller de brancher, virksomheden tilhører.
- En miljøberetning, der skal præsentere ledelsens engagement i den enkelte virksomheds eller koncernens miljøarbejde og give et overblik over miljøpolitik, miljømål, indsats og resultater for væsentlige ressource- og miljømæssige forhold. Miljøberetningen fremsendes kun hvert tredje år.
- En årlig miljødatarapport for den enkelte virksomhed, der som minimum skal omfatte PRTR-oplysninger.

Det er tanken, at miljøberetningen i væsentligste omfang skal kunne aflægges på koncernniveau, hvorimod rapportering af krævede miljøoplysninger (PRTR-oplysninger) skal ske for hvert anlægsområde for sig i overensstemmelse med PRTR-forordningens krav.

5.5 Oplysningskrav og form for den treårige miljøberetning

De gældende krav til ledelsens redegørelse i det grønne regnskab for virksomheder, der ikke indsender EMAS-redegørelse, fokuserer ikke specielt på at få præsenteret en samlet helhed og strategi for

virksomhedens miljøindsats. Der er et potentiale for at øge det strategiske fokus ved at forudsætte en miljøstrategi, som skal reflekteres i den treårige miljøberetning. Kravene hertil tænkes at skulle være i overensstemmelse med, hvad EN-DS/ISO-standard og EMAS-forordningen fastsætter med hensyn til udformning og dokumentation, således at alle virksomheder skal fremlægge en samlet miljøstrategisk indsats, uanset om de er omfattet af grundmodellen eller miljøledelsesmodellen.

Den treårige miljøberetning tænkes at skulle omfatte en redegørelse for

- virksomhedens miljøpolitik, herunder en redegørelse for virksomhedens (koncernens) løbende miljøteknologiske forbedringer,
- virksomhedens væsentligste miljøpåvirkninger samt virksomhedens overvejelser om, hvordan disse miljøpåvirkninger kan reduceres,
- virksomhedens miljømål i forhold til væsentlige miljøpåvirkninger og
- virksomhedens indsats og resultater, sammenholdt med dens miljømål.

Miljøberetningen kan derved medvirke til, at virksomhederne holder sig orienteret om ny teknologi. Viden om ny teknologi kan give virksomhederne et grundlag til at vurdere, om der i driften er potentiale for miljøforbedringer, som kan indarbejdes i virksomhedens strategiske miljømål.

Efter godkendelsesbekendtgørelsens bilag 3, punkt G 21, skal virksomheder, omfattet af godkendelsesbekendtgørelsens bilag 1, i deres ansøgning om miljøgodkendelse redegøre for deres valg af teknologi. De skal også begrunde, hvorfor den valgte teknologi må anses som den bedst tilgængelige teknik.

Efter den gældende lovs § 41 kan bestående virksomheder med de begrænsninger, der følger af den otteårige retsbeskyttelse og proportionalitetsprincippet, pålægges krav om at investere i ny og bedre teknologi, såfremt virksomhedens drift er baseret på forældet teknologi. For de i-mærkede virksomheder (IPPC-virksomhederne) gælder særligt, at miljøgodkendelserne til disse virksomheder skal revideres løbende og mindst hvert 10. år med henblik på at ajourføre godkendelserne, således at virksomhedernes drift fortsat er baseret på den bedste tilgængelige teknik.

Kravene til den treårige miljøberetning må forventes at anspore virksomhederne til at være mere opsøgende i forhold til ny viden indenfor miljøteknologi, således at denne viden kan indgå i virksomhedens strategiske miljøovervejelser både på kort og langt sigt. De vil samtidig forbedre myndighedernes arbejde i forbindelse med revision af bestående miljøgodkendelser, idet virksomhedens egne overvejelser og forberedelser kan udgøre et væsentligt bidrag til en konstruktiv dialog om nye krav til virksomheden, ligesom miljøberetningerne vil kunne bruges i europæisk sammenhæng til at forbedre niveauet for den bedst tilgængelige teknik. Forslaget er i overensstemmelse med IPPC-direktivet, der pålægger myndighederne løbende at holde kontakt til virksomhederne med henblik på at fremme anvendelse af ny teknologi.

For EMAS-virksomheder vil EMAS-redegørelsen træde i stedet for en selvstændig miljøberetning. ISO-virksomhederne kan være nødt til at generere oplysningerne på baggrund af flere forskellige dokumenter fra deres EN-DS/ISO 14001-system.

Nøgletal kan gøre det nemmere at vurdere den reelle udvikling på den konkrete virksomhed. Derfor er det tanken, at virksomheder uden certificerede miljøledelsessystemer også skal redegøre for udviklingen i væsentlige virksomhedsspecifikke nøgletal for udvalgte miljøforhold.

5.6 Oplysningskrav og form for den årlige miljødatarapport

For så vidt angår miljødatadelen må PRTR-kravene anses som et minimum for væsentlige udledninger og affaldsdata. Set i den enkelte virksomheds perspektiv vil forbrug af energi, vand og øvrige ressourcer og råvarer ofte indgå i virksomhedens væsentlige miljøforhold ud over PRTR-kravene.

Kravene til oplysninger i miljødatarapporten skal tilskynde virksomheder på grundmodellen til at arbejde systematisk med deres miljøindsats, og de skal omfatte færre krav til virksomheder med certificeret miljøledelse.

Alle rapporteringspligtige virksomheder på grundmodellen forventes derfor pålagt årligt at indberette miljødata om væsentligt forbrug af råvarer, energi m.v., væsentlige udledninger og affaldsmængder. Virksomheder, der er omfattet af miljøledelsesmodellen, forventes kun at skulle indrapportere PRTR-oplysninger.

5.7 Rapporteringsperiode - herunder sammenhæng til årsregnskabsloven

Virksomhederne kan have forskellige ønsker til, hvilke perioder miljøberetningen og miljødatarapporten skal omfatte, og ikke alle har interesse i at skulle følge perioden for deres finansielle regnskabsår, sådan som det kræves i dag.

Årsregnskabslovens krav om miljøoplysninger fokuserer på finansielle risici på miljøområdet. Herudover er det frivilligt for virksomhederne at anvende det grønne regnskab som en supplerende beretning til deres finansielle regnskab. Derfor er der ikke andre begrundelser for at fastholde sammenhængen til denne lov end den rent administrative, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen på baggrund af registreringer af perioden for det finansielle årsregnskab i dag rykker for manglende grønne regnskaber. Denne begrundelse forventes at falde bort med digitaliseringen af de grønne regnskaber, og det forventes derfor indført, at virksomhederne selv skal kunne fastlægge, hvilke perioder de rapporterer for inden for de kadencer, der er redegjort for ovenfor.

PRTR-data skal efter PRTR-forordningen afgives for et kalenderår ad gangen. Hvis virksomheden ønsker at benytte en anden regnskabsperiode end kalenderåret, må det derfor fremgå af regnskabet, hvilke data der afgives som PRTR-data, og hvordan disse tal er fremkommet.

5.8 Anmeldelse og indberetning

Det er hensigten at udnytte fordelene ved en digital løsning i forbindelse med anmeldelse og indberetning af det grønne regnskab, således at der etableres en mere entydig indgang til det offentlige, for eksempel via »virk.dk«.

Virksomhederne skal fortsat anmelde og vedligeholde oplysninger om deres grønne regnskab inden for givne frister. Flere oplysninger findes allerede hos myndighederne i CVR-registeret og de kommunale og statslige tilsynssystemer. Derfor vil der med et centralt anmeldelsessted kun være behov for at supplere og vedligeholde de oplysninger, som er specifikke for grønne regnskaber. Dette vil lette virksomhedernes administrative byrder og øge fokus på miljøindsatsen.

5.9 Kvalitetsvurdering - valg af kompetent myndighed eller organ

Efter PRTR-forordningen skal de kompetente myndigheder kvalitetsvurdere PRTR-oplysningerne. Miljøstyrelsen er udpeget som kompetent myndighed i Danmark for implementering af PRTR-protokollen og rapportering af PRTR-data til EU. Efter forordningen kan medlemsstaterne udpege andre end myndigheder som kompetent organ.

Det er tanken, at tilsynsmyndigheden efter miljøbeskyttelsesloven fremover kun skal vurdere kvaliteten af den del af de fremsendte miljødata, der er PRTR-oplysninger. Dette skal ligesom efter forordningen navnlig ske med hensyn til deres fuldstændighed, konsistens og troværdighed. Myndigheden udarbejder på baggrund heraf en standardiseret erklæring, der skal offentliggøres sammen med PRTR-oplysningerne. Denne erklæring sendes i udkast til virksomheden, hvis den er negativ, således at denne kan få mulighed for at fremkomme med sine bemærkninger hertil og indarbejde nødvendige ændringer i miljødatadelen.

Tilsynsmyndighedens erklæring skal udformes på grundlag af kendskabet til virksomheden, herunder oplysninger modtaget ved godkendelses- og tilsynsarbejde, fra virksomhedens egenkontrol eller fra virksomhedens EMAS- eller ISO-arbejde. Myndigheden skal altså fortsat ikke foretage yderligere undersøgelser for at kunne afgive erklæringen.

Når en virksomhed er omfattet af miljøledelsesmodellen, har virksomheden mulighed for at kunne overlade til det certificeringsorgan, der certificerer virksomhedens miljøledelsessystem, at varetage tilsynsmyndighedens opgaver. Der er således tale om at lægge en myndighedsopgave ud til en privat organisation. Det kræver særskilt bemyndigelse, som foreslås tilvejebragt med den foreslåede nye § 35 a, stk. 2.

Alt i alt vil der blive tale om kvalitetsvurdering af færre oplysninger, end der stilles krav om i de nugældende regler. Til gengæld stilles mere specifikke krav til denne vurdering.

Ud over virksomhedens kvalitetssikring og kvalitetsvurdering ved tilsynsmyndighederne eller det certificerende organ, vil en digital indberetning også kunne bidrage til en validering, for eksempel ved sammenligninger med normalniveauer eller tidligere indberettede data. Virksomhederne kan selvfølgelig derudover altid lade deres oplysninger revidere af en ekstern sagkyndig.

5.10 Offentliggørelse og håndhævelse

Offentliggørelse af de grønne regnskaber skal i så høj grad som muligt imødekomme de forskellige brugeres tilgang og behov. De grønne regnskaber skal derfor kunne findes på virksomhedens hjemmeside, når virksomheden har en sådan, og Miljøstyrelsens hjemmeside, præsenteret i en miljømæssig kontekst med flere søgemuligheder. Hertil kommer, at miljødata bliver offentliggjort i det nationale PRTR-register og EU's register. En digital løsning vil også kunne gøre det muligt at finde de grønne regnskaber via CVR-registeret i tilknytning til de øvrige offentligt tilgængelige selskabsoplysninger og det finansielle regnskab.

I forbindelse med kravet om offentliggørelse af oplysninger kan der fastsættes krav om indeksering af data, som kan holdes fortrolige efter lovgivningen om offentlighed i forvaltningen.

Det er tanken, at håndhævelsen af reglerne om grønt regnskab tillægges Miljøstyrelsen, som dels er ansvarlig for at videregende de indsamlede data til det europæiske PRTR-register, dels modtager de treårige miljøberetninger.

6. Forholdet til lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter

§ 10 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter finder anvendelse på de oplysningspligter om miljødata, som lovforslaget omfatter, fra det tidspunkt, hvor der foreligger en "konkret mistanke". I disse tilfælde vil pligten til at afgive oplysninger, der kan benyttes mod virksomheden i strafferetlig sammenhæng, ophøre med at gælde.

Det vil være tilfældet, når myndigheden har en konkret mistanke om et strafbart forhold, også selv om forholdet endnu ikke er anmeldt til politiet, eller der endnu ikke er truffet beslutning herom, forudsat at oplysningerne kan have betydning for bedømmelsen af den formodede lovovertrædelse. Der henvises i øvrigt til Miljøstyrelsens vejledning nr. 7/2005 om anvendelse af retssikkerhedsloven på miljøområdet.

7. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget har i sig selv ingen konsekvenser, da der er tale om bemyndigelser.

Etablering af en digital løsning for de grønne regnskaber med tilretning af eksisterende systemer anslås at koste samlet set 6 mio. kr. i udviklingsomkostninger samt en løbende skønnet udgift til drift og vedligeholdelse af edb-systemet på 10 % af investeringerne, svarende til 600.000 kr. om året. Hertil kommer et halvt årsværk pr. år i Miljøstyrelsen til udviklingsarbejdet i perioden 2008-2010.

Desuden forudses en engangsudgift, dels til en vejledning om de grønne regnskaber, dels til undersøgelse og evt. udvikling af redskaber til den ordning, hvor certificeringsorganer kan kvalitetsvurdere PRTR-data. Disse mulige udgifter anslås til samlet ca. 0,5 mio. kr. samt et anslået tidsforbrug på omkring 0,1 årsværk i statslige administrationsomkostninger til løbende vedligeholdelse af edb-systemet efter 2010.

Samlet set vurderes en digital indberetningsløsning at indebære et mindre administrativt arbejde i staten som helhed, idet indscanningen af de grønne regnskaber hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fjernes og fremsendelse af rykkere til virksomheder, som ikke fremsender grønt regnskab automatiseres, samt at den manuelle gennemgang af grønne regnskaber og indtastning af PRTR-data i Miljøstyrelsen undgås. Samlet set svarer disse opgaver til omkring et årsværk.

Når udviklingen og etableringen af digitaliseringen af de grønne regnskaber er afsluttet i 2010, forventes en samlet besparelse for staten på ca. 300.000 kr. årligt fra 2011 og fremefter.

Etablering af den digitale løsning finansieres via Virksomhedsordningen 2007 og 2008. Denne ordning har til formål at understøtte virksomhedernes udvikling af miljøfremmende indsatser ved at styrke rammevilkårene for virksomhedernes miljøforhold, fremme en bæredygtig udvikling, sikre en effektiv gennemførelse af EU-regulering og andre internationale forpligtelser og forenkle virksomhedernes miljøforvaltning.

Beregningerne er lavet under forudsætning af, at ca. 700 virksomheder vil blive omfattet af pligten til at udarbejde grønt regnskab.

Staten vil være tilsynsmyndighed for omkring 350 virksomheder med pligt til at udarbejde grønt regnskab, og kommunerne for den anden halvdel. Tilsynsmyndighedens nuværende opgave, i form af udarbejdelse af udtalelser til de grønne regnskaber, indgår som en integreret del af godkendelses- og tilsynsarbejdet.

Hvis udtalelsen fremover alene skal omfatte en kvalitetsvurdering af PRTR-data, vil omfanget af oplysninger, som tilsynsmyndigheden skal vurdere, blive væsentligt reduceret, også selv om der kan forventes en beskedent stigning i mængden af PRTR-data i forhold til de bestående datakrav.

8. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

En udmøntning af lovforslagets bemyndigelser vil medføre en række administrative besparelser for virksomhederne. Der ligger især væsentlige administrative besparelser i forslagene om færre og mere fleksible oplysningskrav ved certificeret miljøledelse og reduceret rapporteringshyppighed. Dertil kommer de betydelige administrative besparelser for de virksomheder, som undtages fra pligten til at udarbejde grønt regnskab.

Digitaliseringen af de grønne regnskaber vil kunne bidrage yderligere i forhold til indsatsen for at sikre overensstemmelse til andre rapporteringskrav rettet imod virksomhederne og skabe fundamentet for at dobbeltrapportering kan undgås. I forhold til PRTR-rapporteringen vil digitaliseringen medvirke til, at virksomhederne ikke efterfølgende skal kvalitetssikre de tal, Miljøstyrelsen manuelt indtaster og rapporterer videre til EU.

Miljøstyrelsen har på baggrund af Erhvervs- og Selskabsstyrelsens AMVAB-måling fra 2005 foretaget et groft skøn over de potentielle administrative besparelser forbundet med lovforslaget. De tyder på, at ændringerne vil betyde en besparelse for den enkelte virksomhed på mellem 25 og 50 %, afhængig af om virksomheden vælger grundmodellen eller miljøledelsesmodellen for det grønne regnskab.

De samlede administrative besparelser for alle private regnskabspligtige virksomheder kan komme op på omkring 60 % (svarende til knap 29 mio. kr.) årligt. Dette tal dækker både besparelserne for den enkelte virksomhed i forbindelse med moderniseringen og forenklingen samt de samlede besparelser, når antallet af regnskabspligtige virksomheder reduceres med 300.

Skønnet forudsætter, at de nye regler er indarbejdet hos virksomhederne, at omkring 175 virksomheder er omfattet af miljøledelsesmodellen, at virksomhedens omkostninger forbundet med at indføre og drive et certificeret miljøledelsessystem ikke er medregnet, at 70 % af de regnskabspligtige virksomheder er private, og at digitaliseringen medfører et automatisk genbrug af virksomhedernes basisoplysninger.

9. Administrative konsekvenser for borgere

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

10. Miljømæssige konsekvenser

Det grønne regnskab har blandt andet til formål at søge virksomhedernes miljøpåvirkninger bragt ned. Både ældre og nyere undersøgelser af effekterne af de grønne regnskaber dokumenterer, at virksomhedernes arbejde hermed har givet resultat.

Miljøforbedringerne ses typisk inden for energi-, vand- og råvareforbrug samt affaldshåndtering. Det er typisk sket hos de virksomheder, der ikke har miljøledelse, men som er positivt indstillet over for arbejdet med grønt regnskab.

Fastholdelse af kravet om grønne regnskaber vurderes derfor i sin helhed at være berettiget for at fastholde virksomhederne på deres grønne ansvar med stadige miljøforbedringer til følge.

Med det grønne regnskabs fokus på miljøforbedringer og virksomhedens interesser som følge af lovforslaget, skønnes virksomhedernes arbejde at blive påvirket positivt, ikke mindst fordi virksomhederne vil opfatte ændringerne som rimelige i modsætning til de tidligere mere specifikke og formelle regler med mindre fokus på virksomhedens interesser.

Den foreslåede fokusering på ca. 700 virksomheder, der er omfattet af godkendelsesbekendtgørelsens bilag 1, samt de specifikke krav til oplysninger i regnskabet, vurderes ikke at give anledning til positive eller negative miljømæssige konsekvenser i sig selv. Allerede indvundne miljøforbedringer opgives næppe igen, ressourcebesparelser og omhyggelig affaldshåndtering har ofte positive økonomiske konsekvenser, og de regnskabspligtige virksomheder er i alle tilfælde omfattet af miljøbeskyttelseslovens regler om godkendelse og tilsyn, hvortil kommer, at den øgede fokus på en miljøstrategi for virksomheden kan føre til frivillige miljøforbedrende tiltag.

For de ca. 300 virksomheder, der er omfattet af godkendelsesbekendtgørelsens bilag 2, hvor pligten til at udarbejde grønt regnskab falder bort, kan lovændringen medføre, at eventuelle positive miljømæssige konsekvenser udebliver, fordi det grønne regnskab ikke længere er pligtigt for virksomheden. Virksomheder, der er interesserede i miljøarbejde, skal dog fortsat have mulighed for at udarbejde et frivilligt grønt regnskab. Indholdet af et sådant regnskab vil fortsat skulle følge samme regler som et regnskab, de regnskabspligtige virksomheder har pligt til at udarbejde.

Miljøstyrelsen vurderer, at de navngivne stoffer i PRTR-forordningen er relevante i miljøbeskyttelses-sammenhæng, uanset om stoffet udledes over den tærskelværdi, PRTR-forordningen angiver. Det vil derfor i forbindelse med den nærmere udmøntning af reglerne om grønt regnskab blive vurderet, om pligten til at rapportere udledning af de nævnte stoffer skal være til stede uanset mængden af det pågældende stof.

11. Forholdet til EU-retten

Der er ikke i EU-sammenhæng en pligt til at udarbejde grønt regnskab som beskrevet i de foregående afsnit. EU-retten stiller kun krav om rapportering af visse miljødata, som angivet i PRTR-forordningen. Hertil kommer EMAS-forordningen, som er frivillig for virksomhederne.

PRTR-forordningen stiller krav om indsamling og offentliggørelse af kvalitetsvurderede data om udledning af 91 navngivne stoffer, hvor virksomhedens udledning overstiger angivne tærskelværdier.

Efter PRTR-forordningens artikel 9 skal driftslederen på den virksomhed, som er omfattet af rapporteringskravene i forordningen, sikre kvaliteten af de oplysninger, der bliver rapporteret.

De kompetente myndigheder skal herefter vurdere kvaliteten af de data, som fremsendes. Miljøstyrelsen vurderer, at denne kvalitetsvurdering bedst kan gennemføres af tilsynsmyndigheden eller det certificeringsorgan, som verificerer virksomhedens redegørelser om EN-DS/ISO 14001 eller EMAS.

For at sikre, at kravene i forbindelse med indrapporteringen af PRTR-oplysninger samles på et sted, vil den nuværende PRTR-bekendtgørelse blive integreret i den nye bekendtgørelse om udarbejdelsen af grønt regnskab.

12. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslaget har været i høring hos følgende organisationer m.v.:

3F, 92-gruppen for bæredygtig udvikling, Affald Danmark, Akademiet for de Tekniske Videnskaber, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Asfaltindustrien, Batteriforeningen, Benzinformandernes Fælles Repræsentation, Bilfærgernes Rederiforening, Branchearbejdsmiljørådet Jord til Bord, Brancheforeningen SPT, Bryggeriforeningen, Byggesocietetet, CO-Industri, Coop Danmark, DAKOFA, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Idrætsforbund, Danmarks Motorunion, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Private Vandværker, Danmarks Sportsfiskerforbund, Danmarks Vindmølleforening, Dansk Akustisk Selskab, Dansk Akvakultur, Dansk Amatørfiskerforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Autogenbrug, Dansk Byggeri, Dansk Byplanlaboratorium, Dansk Center for Byøkologi, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Erhvervsfremme, Dansk Erhvervsgartnerforening, Dansk Gartneri, Dansk Fritidsfiskerforbund, Dansk Gasteknisk A/S, Dansk Handel og Service, Dansk Industri, Dansk Kano og Kajak Forbund, Dansk Landbrug, Danske Maritime, Dansk Metal, Dansk Navigatorforening, Dansk Ornitologisk Forening, Dansk Sejlunion, Dansk Skovforening, Dansk Standard, Dansk Textil og Beklædning, Dansk Toksikologi Center, Dansk Transport og Logistik, Danske Entreprenører, Miljøsektionen, Dansk Fjernvarme, Danske Havne, Danske Læskedrikfabrikanter, Danske Mejeriers Fællesorganisation, Danske Vognmænd, DANVA, DASU, De Danske skytteforeninger, De Grafiske fag, De samvirkede Købmænd, DELTA, Den Danske Dyrlegeforening, Det danske Handelskammer, Det Norske Veritas, Det Økologiske Råd, Dong Energy, ELFOR, Emballageindustrien, Embedslægeforeningen, Energinet.dk, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, ESØ 901/S, Eurofins, FATCH, Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark, Finans Rådet, FMK-Sekretariatet, Forbrugerrådet, FORCE Technology, Foreningen af Bioteknologiske Industrier i Danmark, Foreningen af Danske Brøndborere, Foreningen af danske jordbrugskalkværker, Foreningen af danske kraftvarmeverker, Foreningen af danske Privathavne, Foreningen af Danske Varmforzinkere, Foreningen af Forlystelsesparker i Danmark, Foreningen af Lystbådehavne i Danmark, Foreningen af miljøakkrediterede miljøcertifikatorer, Foreningen af miljømedarbejdere i kommunerne, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen af Vandværker i Danmark, Foreningen Dansk Skaldyrsopdræt, Foreningen for Danmarks Fiskemel og Fiskeolieindustri, Forsikring og Pension, Forskningscenter for Skov & Land, Friluftsrådet, Fritidshusejernes Landsforening, Genvindingsindustrien, Green Network, Greenpeace Danmark, Grænseregion Syd, Grøn Livsstil, Grønne familier, GTS - Godkendt Teknologisk Service, HTS, Handel, Transport og Serviceerhvervene, Håndværksrådet, Industriens Branchearbejdsmiljøråd, Ingeniørforeningen i Danmark, International Transport Danmark, Kalk- og Teglværksforeningen, KL, Kolonihaveforbundet, Kommunalteknisk Chefforening, Kommunekemi, Kongelig Dansk Aeroklub, Kyst, Land & Fjord, Københavns Havn, Landbrugets Rådgivningscenter, Landbrugsraadet, Landdistrikternes fællesråd, Landsforeningen Levende Hav, Landsforeningen Praktisk Økologi, LIF Lægemiddelindustriforeningen, LO, Mejeriforeningen, MINA, Mærsk olie & Gas A/S, NOAH, Oliebranchens Fællesrepræsentation, Parcelhusejernes Landsorganisation, Plastindustrien i Danmark, Procesindustriens Brancheforening (Dansk Industri), Rederiforeningen for mindre skibe, Reno-Sam, Returbat, RUC, Rådet for Større Badesikkerhed, Samvirkende Danske Turistforeninger, SMOK, Spildevandsteknisk Forening, Teknologirådet, Teknologisk Institut, Uniscrap, Vattenfall, Verdensnaturfonden, Økologisk Landsforening.

13. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat:	Mindre besparelse i forbindelse med PRTR-rapporteringen, som følger af overgangen til digital rapportering	Ca. 6 mio. kr. (engangsbeløb), evt. yderligere ca. 0,5 mio. kr. til udarbejdelse af vejledning (engangsudgifter), samt ca. 0,6 mio. kr. i årlige udgifter
Kommuner og regioner:	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat:	Samlet besparelse på et årsværk (svarende til 1 mio. kr. årligt), idet Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ikke længere skal scanne de grønne regnskaber, eller udsende ryk-kere. Miljøstyrelsen undgår manuel gennemgang og indtastning af grønne regnskaber til brug for PRTR-rapportering	Projektstyring i forbindelse med udvikling af edb-systemer i perioden 2008-2010 skønnes til 0,5 årsværk (svarende til 0,5 mio. kr. årligt) Løbende vedligeholdelse af system, svarende til 0,1 årsværk fra 2010 (svarende til 100.000 kr. årligt)
Kommuner og regioner:	Ingen konsekvenser for regioner. Kommunerne vil opleve en administrativ besparelse i forbindelse med kvalitetsvurderingen af de grønne regnskaber, idet kommunerne fremover kun skal kvalitetsvurdere miljødatadelen.	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Knap 29 mio. kr. årligt	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Digital rapportering af miljødata i stedet for manuel rapportering. Treårlig i stedet for årlig miljøberetning.	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Øget anvendelighed af miljømæssig viden, større synlighed af virksomhedernes miljøindsats.	Ingen

Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	EU-retten stiller kun krav om rapportering af visse miljødata, som angivet i PRTR-forordningen. Hertil kommer EMAS-forordningen, som er frivillig for virksomhederne.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

(Ad § 35 a, stk. 1)

Bestemmelsens første led svarer til den gældende § 35 a, stk. 1, 1. pkt.

Bestemmelsen bemyndiger i øvrigt miljøministeren til at fastlægge den kreds af virksomheder, der skal være omfattet af pligten til at udarbejde grønt regnskab. Nedenfor redegøres for, hvorledes udmøntningen forventes at ske.

Antallet af virksomheder, som har pligt til at føre grønt regnskab, forventes indskrænket til de omkring 700 virksomheder på godkendelsesbekendtgørelsens bilag 1. De ca. 300 virksomheder på godkendelsesbekendtgørelsens bilag 2, som i dag er omfattet af reglerne, foreslås fritaget for pligten til at udarbejde grønt regnskab.

Omkring 650 af de 700 virksomheder er »i-mærkede« virksomheder. De er omfattet af IPPC-direktivet, og dermed også af PRTR-forordningen, hvor rapporteringspligten dog er afhængig af fastsatte tærskelværdier for udledninger og affaldsmængder og ikke af antallet af ansatte. Allerede i dag skal i-mærkede virksomheder udarbejde grønt regnskab. De resterende virksomheder er godkendelsespligtige efter nationale danske regler.

Fem listepunkter på bilag 1, som dækker de resterende ca. 50 virksomheder, er ikke omfattet af IPPC-direktivet. Det drejer sig om mindre metalstøberier, virksomheder der smelter, støber og raffinerer andre metaller end jern (herunder skrot og returgods), tjæredestillationsanlæg, shredderianlæg og forbrændingsanlæg, der forbrænder andet ikke-farligt affald end dagrenovation. Virksomheder, der er omfattet af disse fem listepunkter, foreslås også at skulle have pligt til at udarbejde grønt regnskab.

Tre listepunkter på bilag 1: fyrværkerivirksomheder, virksomheder, som producerer genmodificerede organismer, samt visse virksomheder, der er omfattet af kolonne 3 i bekendtgørelse nr. 1666 af 14. december 2006 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer (risikobekendtgørelsen) foreslås fritaget for pligten til at udarbejde grønt regnskab. Det vurderes, at de forhold, som betinger, at virksomhederne er medtaget på bilag 1, mest omhandler risikoen ved virksomhedens aktiviteter og kun i mindre omfang deres miljømæssige betydning.

Det er inden for bestemmelsens rammer muligt at undtage nogle listevirksomheder fra pligten til udarbejdelse af grønt regnskab. I dag er virksomheder med mindre end tyve ansatte fritaget for pligten til at udarbejde grønt regnskab, såfremt disse ikke er i-mærkede.

Bestemmelsen i den foreslåede § 35 a, stk. 1, nr. 2, bemyndiger ministeren til at fastsætte nærmere regler om de grønne regnskabs udarbejdelse, form og indhold, herunder hyppigheden for opdatering af oplysninger i regnskabet.

I forhold til den gældende § 35 a, stk. 1, 2. pkt., er bestemmelsen om »oplysninger om inddragelse af medarbejderne og om væsentlige klager over virksomheden« fjernet fra lovteksten, idet det er tanken, at

miljøberetningen i de grønne regnskaber fremover udelukkende skal omhandle overordnede miljømæssige spørgsmål.

Det er tanken, at det grønne regnskab fremover skal opdeles i en *basisdel* med oplysninger, der skal tjene til identifikation af virksomheden, og en *miljøberetning* der skal præsentere ledelsens engagement i virksomhedens miljøarbejde, og som mindst skal udarbejdes og indberettes hvert tredje år for enten den enkelte virksomhed eller for koncernen. Hertil kommer en årlig *miljødatadel* for den enkelte virksomhed.

Det er også tanken, at kravene til grønne regnskaber fra virksomheder med et certificeret miljøledelsessystem (det vil sige enten EMAS eller EN-DS/ISO 14001) skal omfatte færre og mere fleksible krav.

Miljøberetningen skal give et overblik over virksomhedens miljøpolitik, miljømål samt indsats og resultater for væsentlige ressource- og miljømæssige forhold. Hvis virksomheden har et certificeret miljøledelsessystem, vil den kunne honorere kravene til miljøberetningen ved at bruge oplysninger, der allerede er registreret i forbindelse med miljøledelsessystemet.

Er virksomheden EMAS-registreret, tænkes den rapport, virksomheden skal udarbejde efter denne ordning (EMAS-redegørelsen) som udgangspunkt at kunne erstatte miljøberetningen i det grønne regnskab. Virksomheder med EN-DS/ISO 14001 vil typisk skulle generere miljøberetningen til det grønne regnskab på baggrund af forskellige dokumenter fra ledelsessystemet, idet EN-DS/ISO 14001-standarden ikke på samme måde som EMAS har krav om at udarbejde og offentliggøre en samlet beretning.

Øvrige virksomheder, der skal udarbejde grønt regnskab, men som ikke har miljøledelse, tænkes ligeledes at skulle fastlægge og opgøre de nævnte parametre. Endvidere er det tanken, at virksomheder uden certificeret miljøledelse i deres miljøberetning tillige skal redegøre for udviklingen i væsentlige virksomhedsspecifikke nøgletal for udvalgte miljøforhold, udvalgt af den pågældende virksomhed.

Det er tanken, at miljødatadelen skal omfatte en tolv måneders miljødataperiode, og at den for alle virksomheder skal omfatte oplysninger om væsentlige udledninger og affaldsmængder. For virksomheder, der ikke er omfattet af et certificeret miljøledelsessystem, tænkes miljødatadelen tillige at skulle indeholde oplysninger om virksomhedens væsentlige forbrug af energi, vand og råvarer.

Væsentlige udledninger og affaldsmængder tænkes defineret ved hjælp af de oplysninger, som kræves rapporteret efter PRTR-forordningen. Det vil sige oplysninger om udledning af stoffer fra listen i PRTR-forordningens bilag II og om affaldsmængder til genanvendelse, forbrænding og deponering, om farligt og ikke-farligt affald, om eksport af farligt affald og om udledninger og affald i forbindelse med uheld.

PRTR-forordningen kræver, at oplysninger om udledninger afgives, når de årlige udledninger overskrider fastsatte tærskelværdier, og oplysningerne skal afgives for hvert kalenderår. Ved at tage udgangspunkt i PRTR-forordningen vil virksomhedernes fokus blive rettet mod de væsentligste forurenende stoffer. Det kan især for virksomheder, der ligger omkring tærskelgrænserne i PRTR-forordningen, betyde en hjælp til miljøarbejdet. Det vil i forbindelse med den nærmere udmøntning af reglerne om grønt regnskab også blive vurderet, om pligten til at rapportere udledning af de nævnte stoffer skal være til stede uanset mængden af det pågældende stof.

PRTR-data vil skulle indsendes i en form, så de umiddelbart kan indgå i PRTR-registrene. Bemyndigelsen i stk. 1, nr. 2, tænkes derfor blandt andet anvendt til at fastsætte regler om, at data skal afleveres i et bestemt format, herunder digitalt, og med oplysning om, hvorvidt data er målt, beregnet eller anslået. Hvis virksomheden vælger en anden periode end kalenderåret for rapportering af miljødata, skal rapporteringen angive, hvad der er PRTR-data, som efter PRTR-forordningen skal rapporteres for et kalenderår ad gangen, således at de kan blive rapporteret videre til det europæiske PRTR-register.

Det vil blive vurderet i forbindelse med de detaljerede regler om det grønne regnskab, om EMAS-registrerede virksomheder i stedet for særskilt indberetning af PRTR-data kan indsende den årlige opdaterede EMAS-redegørelse, hvis alle PRTR-data fremgår heri i den form, som kræves for at kunne rapportere PRTR-data.

Der tænkes ikke fastsat særlige formkrav til miljøberetningen, ud over en digital indberetning. Denne indberetningsform vil blive udmøntet i samarbejde med de berørte parter.

Ordlyden i den foreslåede § 35 a, stk. 1, nr. 3, er ændret i forhold til den gældende § 35 a, stk. 2, således at de nuværende ret detaljerede bestemmelser om rapporteringsperiode, indsendelse, offentliggørelse og tilsynsmyndighedens udtalelse erstattes af en mere overordnet, generel hjemmel til at fastsætte regler om procedurer og frister for udarbejdelse af grønt regnskab. Disse regler vil blandt andet omfatte krav til virksomheders anmeldelse af, at de er omfattet af pligten til at udarbejde grønt regnskab, hvilke rapporteringsperioder virksomheden anvender, frister for anmeldelse af ændringer heri, og forskellige andre basisoplysninger.

De nugældende bestemmelser i stk. 2, 3. pkt., fastsætter, at tilsynsmyndigheden på baggrund af det grønne regnskab afgiver en udtalelse, og det er fastsat i den nugældende bekendtgørelse om grønne regnskaber, hvad denne udtalelse skal omfatte. Det er tanken at videreføre dette princip, dog således at der alene skal ske en kvalitetsvurdering af miljødatadelen.

Denne vurdering skal navnlig fokusere på fuldstændighed, konsistens og troværdighed af data, således som det allerede gælder for virksomheder, omfattet af PRTR-forordningen. Virksomheder med certificeret miljøledelse kan vælge at lade vurderingen foretage af det certificerende organ, som er akkrediteret til at certificere virksomhedens miljøledelsessystem, jf. nærmere herom i bemærkningerne til stk. 3. Der forventes ligeledes fastlagt en pligt for virksomheden til selv at kvalitetssikre de oplysninger, de rapporterer. Også denne pligt gælder allerede for virksomheder, omfattet af PRTR-forordningen.

Bestemmelsen i den foreslåede § 35 a, stk. 1, nr. 4 giver miljøministeren mulighed for at fastsætte regler om indsendelse og offentliggørelse, herunder formkrav og frister.

Digitalisering af de grønne regnskaber tænkes at skulle omfatte digital anmeldelse af stamoplysninger for de virksomheder, der har pligt til at udarbejde grønt regnskab, og indberetning af det grønne regnskab via et centralt indberetningssted, som virk.dk, med et fast indberetningsformat for PRTR-oplysningerne og forskellige hjælpefunktioner til virksomhederne. Kun miljøberetningen og miljødatadelen skal indberettes med faste intervaller, idet basisoplysningerne genereres digitalt på baggrund af de oplysninger, virksomhederne afgiver ved anmeldelsen til ordningen og opdatering heraf. Der tænkes fastsat regler om, at virksomhederne skal være forpligtet til at anvende den digitale løsning, når den er etableret.

Herudover skal der være faciliteter til brug for kvalitetsvurderingen af PRTR-oplysningerne samt en præsentation af regnskaberne i en miljømæssig kontekst, med fleksible præsentationsformer, der er integreret med det nationale PRTR-register, så brugerne nemmere kan finde de oplysninger, de ønsker. Samtidig ønskes muligheden for at finde regnskaberne i CVR-registret opretholdt.

Virksomheder, som ligger over PRTR-tærskelværdierne for udledninger og affaldsmængder, der skal rapporteres til PRTR-registrene, og som vælger en rapporteringsperiode forskellig fra kalenderåret, jf. bemærkningerne til stk. 1, nr. 2, vil ud over oplysningerne for den valgte miljødataperiode under alle omstændigheder blive nødt til at opgive de relevante PRTR-udledninger og -affaldsmængder for kalenderåret. Bemyndigelsen i stk. 1, nr. 4, vil derfor blandt andet også blive anvendt til at fastsætte regler om, hvordan virksomhederne kan indberette de forskellige data.

(Ad § 35 a, stk. 2)

Det er tanken, at virksomheder med et certificeret miljøledelsessystem kan vælge at lade det akkrediterede certificerende organ indtræde i tilsynsmyndighedens sted, således at kvalitetsvurderingen af miljøoplysninger, herunder miljødata, kan integreres i det certificerende organs øvrige arbejde.

I dag er det muligt at få certificeret sit miljøledelsessystem enten via en registrering under EMAS eller via en certificering efter EN-DS/ISO 14001.

Afgrænsningen til disse certificeringsorganer er begrundet i, at netop arbejdet med at kontrollere virk-

somhedernes miljøledelsesarbejde forudsætter indsigt i og kompetencer til at vurdere virksomhedernes miljøforhold. Kontrollen af virksomhedernes miljøledelse omfatter blandt andet virksomhedens miljødata og virksomhedens overholdelse af relevante krav på miljøområdet.

Certificeringsorganerne på EMAS-registrerede virksomheder har i forvejen til opgave at bekræfte den årlige EMAS-redegørelse og herunder ved stikprøver at verificere tallene i miljøredegørelsen. ISO-standarder omfatter ikke på samme måde bestemmelser, der sikrer, at data i miljøledelsessystemet bliver opdateret en gang om året.

(Ad § 35 a, stk. 3)

Bestemmelsen svarer i sit formål til den nuværende § 35 a, stk. 4. Bestemmelsen omfatter også virksomheder, der ikke er godkendelsespligtige. Her tænkes for eksempel på spildevandsanlæg, som ifølge PRTR-forordningen skal rapportere til PRTR-registre.

(Ad § 35 a, stk. 4)

Bestemmelsen bemyndiger miljøministeren til at pålægge tvangsbøder, svarende til den gældende § 35 a, stk. 7, dog at beføjelsen tillægges ministeren og ikke som hidtil Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Det er tanken at delegere denne beføjelse til Miljøstyrelsen.

Modsat den gældende bestemmelse anføres der intet om, at tvangsbøderne tillægges udpantningsret, idet der p.t. er fremsat et lovforslag L 20 som overflødiggør regler i særlovgivningen herom, jf. Folketingstidende 2008-09, Tillæg A, 251, 464.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har overfor Miljøstyrelsen oplyst, at den gældende hjemmel til at pålægge tvangsbøder ikke har været anvendt.

(Ad § 35 a, stk. 5)

Bestemmelsen svarer til den gældende § 35 a, stk. 3.

Til nr. 2

Den foreslåede § 35 b, stk. 1, skal sikre, at myndighederne kan forlange indrapportering af miljøoplysninger, så Danmark kan opfylde evt. fremtidige internationale rapporteringsforpligtelser. Bestemmelsen omfatter virksomheder i bred forstand, dvs. ikke kun listevirksomheder, idet de internationale krav ikke nødvendigvis afgrænses til de danske listevirksomheder.

Begrebet miljøoplysninger skal forstås bredt. Bemyndigelsen vil eksempelvis skulle anvendes, hvis PRTR-protokollen udvides til at omfatte flere virksomhedstyper eller stoffer uden at blive fulgt op af ændringer i EU's PRTR-forordning. Tilsvarende kan der i forbindelse med EU-direktiver og andre internationale aftaler opstå situationer, hvor ministeren kan få brug for at indhente de krævede oplysninger direkte fra virksomhederne. Endvidere giver bestemmelsen mulighed for at stille krav om, hvor længe virksomhederne skal opbevare relevante miljøoplysninger og relevant materiale i tilknytning hertil. Endelig er der bemyndigelse til at fastsætte regler om offentliggørelse af miljøoplysninger.

Der findes flere regler i bekendtgørelser om virksomheders indsendelse og opbevaring af oplysninger. Disse regler er fastsat i medfør af andre bestemmelser i loven, herunder § 7 a om egenkontrol. Det er ikke intentionen med bestemmelsen at indskrænke anvendelsesområdet for andre lignende regler i miljøbeskyttelsesloven, selvom der muligvis kan være et vist overlap mellem bestemmelserne. Bestemmelsen i § 35 b, stk. 1, foreslås for at sikre bemyndigelse til at pålægge virksomheder at indsende og opbevare miljøoplysninger og relevant materiale i tilknytning hertil i tilfælde, hvor formålet ikke er egenkontrol.

Bestemmelsen i stk. 2, som er ny, svarer til bestemmelsen i den foreslåede § 35 a, stk. 4. Det foreslås, at der skal kunne pålægges tvangsbøder for manglende afgivelse eller offentliggørelse af oplysninger, som

skal rapporteres i henhold til internationale forpligtelser. Det er således tanken, at det skal være muligt at pålægge tvangsbøder for manglende rapportering af PRTR-oplysninger.

Til nr. 3

Der foreslås en bemyndigelse til, at ministeren kan fastsætte regler om straf ved overtrædelse af regler, udstedt i medfør af den foreslåede § 35 b.

Til § 2

Det foreslås, at ministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden. Dette sker for at sikre et tidspunkt, der er hensigtsmæssigt for arbejdet med digitalisering af det grønne regnskab, og for virksomhedernes overgang til det nye grønne regnskab.

Det er tanken, at reglerne skal udarbejdes i løbet af 2009 med ikrafttræden i 2010.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 1757 af 22. december
2006, som ændret senest ved § § i lov nr.
509 af 17. juni 2008, foretages følgende
ændringer:

1. § 35 a affattes således:

§ 35 a. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at listevirksomheder periodisk skal udarbejde et grønt regnskab med oplysninger om virksomhedens miljøforhold. Ministeren kan herunder fastsætte regler om det grønne regnskabs udarbejdelse, form og indhold, herunder oplysninger om inddragelse af medarbejderne og om væsentlige klager over virksomheden.

§ 35 a. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at listevirksomheder periodisk skal udarbejde et grønt regnskab med oplysninger om virksomhedens miljøforhold, herunder om

- 1) hvilke listevirksomheder, der skal udarbejde et grønt regnskab,
- 2) udarbejdelsen, formen og indholdet af det grønne regnskab, herunder hyppigheden for opdatering af oplysninger i regnskabet,
- 3) procedurer for udarbejdelsen af det grønne regnskab, herunder om anmeldelse, kvalitetssikring og -vurdering af visse miljøoplysninger i regnskabet og frister herfor samt pligt for virksomhederne til at opbevare miljøoplysninger og relevant materiale i tilknytning hertil i et nærmere angivet tidsrum, og
- 4) indsendelse og offentliggørelse af det grønne regnskab, herunder formkrav og frister herfor.

Stk. 2. Regnskabet udarbejdes for ét år ad gangen og indsendes til tilsynsmyndigheden. Regnskabet udarbejdes for samme periode, som gælder for det finansielle årsregnskab i henhold til årsregnskabsloven. Tilsynsmyndigheden afgiver på baggrund af regnskabet en udtalelse, som tilsendes virksomheden. Virksomheden sender det grønne regnskab og tilsynsmyndighedens udtalelse samlet til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at kvalitetsvurderingen af visse miljøoplysninger i det grønne regnskab i visse tilfælde kan varetages af private certificeringsorganer. De private certificeringsorganer skal være akkrediteret til at certificere en virksomheds miljøledelsessystem.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen offentliggør regnskabet inklusive tilsynsmyndighedens udtalelse. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om proceduren for indsendelse af det grønne regnskab og tilsynsmyndighedens udtalelse, herunder frister, om krav til tilsynsmyndighedens udtalelse, og om, at tilsynsmyndigheden i visse tilfælde ikke skal afgive udtalelse, samt om offentliggørelse af regnskabet og tilsynsmyndighedens udtalelse. Ministeren kan desuden til opfyldelse af internationale forpligtelser fastsætte regler om, at listevirksomheder skal indsende særskilte indberetninger om visse emissionsdata.

Stk. 3. Uanset bestemmelserne i denne lovs kapitel 9 er tilsynsmyndigheden ikke ud over den i stk. 2 nævnte udtalelse forpligtet til at påse overholdelsen af § 35 a og regler udstedt i medfør heraf.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om, at virksomheder, der ikke er forpligtet til at indsende et grønt regnskab, frivilligt kan indsende og få offentliggjort et grønt regnskab efter samme regler som anført i stk. 1 og 2.

Stk. 5. Ministeren kan endvidere efter forhandling med beskæftigelsesministeren fastsætte regler om inddragelse af arbejdsmiljømæssige oplysninger i det grønne regnskab.

Stk. 6. Ministeren kan fastsætte regler om hel eller delvis fritagelse for pligten til at udarbejde grønt regnskab.

Stk. 7. Undlader bestyrelsen, direktionen eller tilsvarende ledelsesorgan i rette tid at indsende grønt regnskab til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, kan Erhvervs- og Selskabsstyrelsen som tvangsmiddel pålægge den eller de ansvarlige herfor ugentlige eller månedlige tvangsbøder, der tillægges udpantningsret.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at virksomheder, der ikke er forpligtet til at indsende et grønt regnskab, frivilligt kan indsende og få offentliggjort et grønt regnskab.

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at ministeren som tvangsmiddel kan pålægge ugentlige eller månedlige tvangsbøder til bestyrelsen, direktionen eller et tilsvarende ledelsesorgan for en listevirksomhed, der undlader at indsende grønt regnskab.

Stk. 5. Uanset bestemmelserne i kapitel 9 er tilsynsmyndigheden ikke forpligtet til at påse overholdelsen af regler udstedt i medfør af stk. 1-4, bortset fra virksomhedernes pligt til at lade regnskabet kvalitetsvurdere efter regler, udstedt i medfør af stk. 1, nr. 3.

2. Efter § 35 a indsættes:

»§ 35 b. Miljøministeren kan til opfyldelse af internationale forpligtelser fastsætte regler om pligt for virksomheder til at:

- 1) afgive miljøoplysninger, og om formen herfor,
- 2) opbevare miljøoplysninger og relevant materiale i tilknytning hertil i et nærmere angivet tidsrum, og
- 3) offentliggøre miljøoplysninger.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at ministeren som tvangsmiddel kan pålægge ugentlige eller månedlige tvangsbøder til bestyrelsen, direktionen eller et tilsvarende ledelsesorgan i en virksomhed, der undlader at afgive eller offentliggøre oplysninger, der er omfattet af regler, udstedt i medfør af stk. 1, eller af regler i EU-forordninger.

3. I § 110, stk. 3, indsættes efter »35 a«: »§ 35 b«.

§ 2

Miljøministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.